

תא (אשדוד) 32550-12-20 - לוקס פול שירותי מים בע"מ נ' רימה קיזנר

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 32550-12-20 לוקס פול שירותי מים בע"מ נ' קיזנר
תיק חיצוני:

לפני כבוד השופטת ליאורה אדלשטיין

התובעת	לוקס פול שירותי מים בע"מ ע"י ב"כ עוה"ד מימון אוחיון
נגד	
הנתבעת	רימה קיזנר ע"י ב"כ עוה"ד ד"ר אלון גלבוע
התובעים שכנגד	רומן קיזנר רטימה קיזנר ע"י ב"כ עוה"ד ד"ר אלון גלבוע
נגד	
הנתבעת לוקס פול שירותי מים בע"מ	ע"י ב"כ עו"ד מימון אוחיון

פסק דין

1. לפניי שתי תביעות אזרחיות הדדיות, אשר מקורן בהתקשרות בין הצדדים לצורך התקנת בריכת פיברגלס בחצר ביתם של הנתבעים. התובעת, חברת לוקספול שירותי מים בע"מ (להלן: "לוקספול" או

“התובעת”), הגישה תביעת לשון הרע נגד הנתבעת, גב' רימה קיז'נר (להלן: “רימה”). מנגד, רימה ובעלה, מר רומן קיז'נר (להלן: “רומן”), הגישו תביעה שכנגד נגד לוקספול, בטענה לליקויי התקנה ורשלנות בביצוע העבודה.

2. מצאתי כי יש להכריע בשתי התביעות באופן המאזן בין טענות הצדדים ובין ממצאי חוות דעת מומחה בית המשפט. שתי התביעות מתקבלות – כל אחת בסכום מתון של **8,000 ש"ח** – סכום המשקף הן את הפגיעה שנגרמה לכל צד והן את תרומתו להיווצרות הסכסוך. סכומים אלה מתקזזים זה בזה, כך שלא יעמוד חיוב נטו. בנוסף, הגעתי למסקנה כי הנכון לעשיית צדק הוא שכל צד יישא בהוצאותיו.

3. להלן אציג את מכלול העובדות, הראיות והנימוקים.

הרקע העובדתי

ההתקשרות בין הצדדים

4. ביום 11.5.2020 (לפי הזמנת העבודה מס' 20 של התובעת) נכרת הסכם בין לוקספול לבין הנתבעים לרכישת בריכת שחייה מסוג פיברגלס והתקנתה בחצרם לאחר ביצוע חפירה והשמת סומסום, תמורת 64,350 ש"ח.

5. אין מחלוקת כי העבודה החלה עוד באותו שבוע. מהתכתובות בין רומן לבין דני אלמליח – נציג לוקספול בשטח – עולה כי העבודה התנהלה בקצב מואץ ובלחץ זמן, הן מצד הלקוח והן מצד החברה. אולם כפי שעולה ממסמך ההבנות שנחתם בין הצדדים לאחר ההזמנה הראשונית, יצרו העבודות נזקים סביבתיים ופגעו במערכת החשמל, בגדר, בדק בגינה וכיו"ב. דבר זה גרם לכך שהעבודות נעצרו למשך שבוע כמופיע בהסכם השני.

מסמך ההבנות

6. לאחר אותה הפסקה והמתחים שנלוו אליה, נחתם בין דני מטעם התובעת ורומן מטעם הנתבעת “מסמך הבנות” המוקלד ברובו אך בחלקו העליון נרשם בכתב יד “הסכם” וגם בסופו קיימים רישומים בכתב יד. המסמך אינו נושא תאריך, אולם ברי מהכתוב בו, וכן מהתכתובות הרבות שהוצגו, כי הוא נחתם **בסמוך ל-20-21 במאי 2020**, לאחר תחילת העבודה ולפני סיומה. במסמך נכתב כי העבודה נעצרה לשבוע ימים וכי מטרת הצדדים היא לסיימה עד 24.5.2020.

7. ליד חתימתו של דני נכתב בכתב יד: **“קראתי את ההסכם, הכל ברור ומקובל”**.

8. משמעות משפטית ישירה היא כי לוקספול ידעה, מבחינת הנתבעים, את תוכן המסמך, הסכימה לו ופעלה לפיו. התובעת לא חלקה על עצם חתימת דני, אך טענה כי הוא אינו מוסמך לחתום

בשמה. אינני מקבלת טענה זו: מדובר באיש השטח הבכיר מטעם לוקספול, שהיה המוציא לפועל של העבודה וניהל את הקשר המלא עם רומן ועם רימה. העובדה שדוקא אותו דני לא הוזמן להעיד מדברת בעד עצמה כי משמעותה היא שאם היה מעיד היה תומך בגירסת הנתבעים בעניין זה.

9. באותו מסמך הבנות הגיעו הצדדים להסכמה כי התובעת תסיים את העבודות, לרבות הטיפול בנזקים שגרמה, עד 24.5.2020 כנגד קבלת סך של 21,500 ₪ (חלק מהסכום שנקבע בהסכם המקורי הראשון כבר שולם קודם לכן) וכי כנגד סיום העבודות תקבל 5,000 ₪ נוספים.

המשך העבודה והתכתובת לגבי הפילוס

10. ב' **26-27 במאי** התנהלה התכתובת נרחבת בין דני לרומן בעניין פילוס הברכה. מההתכתובת עולה כי התובעת סיימה להתקין את הברכה כבר בתאריך 22.5.2020 (יום שישי) ודני קרא לכך "הספק מטורף". מכך ניתן ללמוד כי בתאריך זה הברכה כבר הונחה במקומה. התובעת גם טענה שבצעה את תיקון הגדר שנפגעה על ידי נהג המכולות מטעמה, ושלא היתה פגיעה בכבל החשמל אלא בכבל השייך לגינה ושסודר על ידה. באשר לריצוף ולגינה אמרו הנתבעים לתובעת לטענתה כי ממילא בכוונתם לבצע דק ופטרו אותה מתיקון זה.

11. דני טען כי הפילוס בוצע באופן מדויק באמצעות לייזר וכי אין ליקוי ממשי. רומן טען כי מבחינתו נראה שהברכה נוטה מעט, אך לבסוף השלים וכתב: **"תעשו מה שנראה לכם... אני התעייפתי"**.

12. ניסוח זה, יחד עם העובדה שהברכה הוכנסה לשימוש, מהווה אינדיקציה לכך שבשלב זה לא התקיימה התנגדות מהותית או דרישה בדבר אי ביצוע מלא של העבודה.

השימוש בברכה והופעת הסדקים

13. הנתבעים השתמשו בברכה במהלך כל הקיץ. רק ביום **27.8.2020** כשלושה חודשים לאחר התקנתה, הודיעו לראשונה על הופעת סדקים. שני הנתבעים פנו בנפרד אל התובעת. רומן פנה אל דני ומסר שהסדקים נוצרו כי הברכה לא מפולסת. גם רימה פנתה לדני ומסרה כי יש סדק בברכה וילדה נפצעה. דני ענה בשתי תשובות, אחת אחר השניה. בתגובה הראשונה ענה "בשמחה רימה, הנושא יטופל בהתאם. אך יש לסגור חוב על סך 5,000 ₪ בבקשה" ובתשובה השנייה - "איפה אזור הסדק בבקשה, אם אפשר תמונות". לאחר מכן עבר הטיפול לעורכי הדין מטעם שני הצדדים ואלה הגיעו, בתאריך 13.9.2020, להסכמה לפיה התשלום בסך 5,000 ש"ח יופקד אצל ב"כ הנתבעים דאז עו"ד בכר והתובעת תגיע לבדיקת התקלה. אולם ההסכם נקטע באיבו שכן ב"כ הנתבעים הודיע שפוטר מתפקידו.

14. לאחר מכן עברו הצדדים לגישור שלגביו אין פרטים אולם בתאריך 19.11.2020 הודיעה רימה לדני כי הגישור הסתיים. 4 ימים לאחר מכן פרסמה את הפוסט הראשון בפייסבוק.

15. לוקספול ביקשה להגיע ולבדוק את מקור הליקוי. אולם תשובתה של רימה הייתה: **“אני כבר לא מעוניינת בתיקון... הרכבת עזבה מזמן”**.

16. משמעות הדברים היא סירוב לקבל את התובעת לבדיקה מקצועית. לכך יש נפקות משפטית מהותית, כפי שיפורט בהמשך.

17. עוד מתברר כי בתגובה לפוסטים שפרסמה הנתבעת פנה אליה רועי רביבו ובצע תיקון בברכה. מר רביבו מסר חוות דעת וכן התקבלה חוות דעת מטעם הנתבעים. בהסכמת הצדדים מונה מר יוסף גולדקלאנג כמומחה מטעם בית המשפט.

חוות דעת מומחה בית המשפט

18. איש מהצדדים לא טען כי יש מקום לסטות מחוות דעת המומחה שפרטה את מקור הנזקים ואת הדרך לתיקונם.

סוג הקרקע - אחריות המזמין

19. המומחה מצא כי הקרקע במקום היא **קרקע חרסיתית תופחת** – קרקע הידועה בכך שהיא מתרחבת ומתכווצת בהתאם לשינויים בלחות. תופעת תפיחה זו יוצרת תזוזות המוכרות כגורם שיכול לגרום לסדקים בברכות פיברגלס.

20. המומחה הדגיש כי **הכנת תשתית מתאימה לקרקע היא באחריות המזמין**, ולא של מתקין הברכה, במיוחד כאשר המזמין הינו מהנדס במקצועו. מתקין אינו נדרש לבצע בדיקות קרקע, ואינו מוסמך לכך.

פילוס הברכה

21. המומחה קבע כי הברכה לא מפולסת. האורכים שנמדדו בין שפת הברכה ובין פני המים בכל ארבעת צלעות הברכה הם 15, 12, 13 ו-11 ס"מ. לא נקבע על ידי המומחה כי העדר הפילוס הוא שגרם לסדקים.

מקור הסדקים

22. מסקנת המומחה היתה: **הסדקים נגרמו בשל תזוזות קרקע והתנפחות** ולא בשל ליקוי בביצוע מצד לוקספול.

תיקון רביבו

23. המומחה בחן גם את תיקוני רביבו. הוא קבע כי מדובר בתיקון חובבני ובלתי מקצועי, שלא בוצע לפי

כללי תיקון פיברגלס. חלק מהנזק הנראה לעין - כתמים - אף נגרם בעקבות תיקון זה.

כשלים מצד לוקספול

24. נמצא גם כי התובעת לא מסרה לנתבעים בזמן אמת את הוראות היצרן. הוראות אלו מסדירות את אופן התפעול, הניקוז והתחזוקה של הבריקה, והן חלק מהותי מהשירות. אם לשפוט לפי התאריך בו הוראות אלה הומצאו לבסוף קשה לומר כי ההוראות היו אפילו בידי התובעת בזמן התקנת הבריקה.

המסגרת המשפטית

25. חובת תום הלב וביצוע חוזים

26. בהתאם לסעיף 39 לחוק החוזים (חלק כללי), על כל צד לחוזה לפעול בתום לב הן במימוש זכויותיו והן בקיום חיוביו. התנהלות המונעת בירור, שאינה מאפשרת בדיקה, או שמסכלת את יכולתו של הצד השני להוכיח או לתקן — נוגדת את חובת תום הלב.

זכות התיקון

27. זכותו של ספק להגיע ולבדוק ליקוי נטען בזמן אמת נקבעה בסעיף 17(א) לחוק המכר לפיו -

"קונה המודיע על אי-התאמה יפרט אותה פירוט סביר ויתן למוכר הזדמנות נאותה לבדוק את הממכר".

פסיקה עקבית קובעת כי כאשר נמנעת מספק אפשרות לתקן או לבדוק — הדבר פועל לחובתו של המזמין.

28. במסגרת התביעה שכנגד טוענים רימה ורומן כי לוקספול התקינה את הבריקה ברשלנות, לא הכינה תשתית מתאימה, לא פילסה את הבריקה כנדרש, ובשל כל אלה הופיעו סדקים.

29. לאחר בחינה מעמיקה של מסכת הראיות, הגעתי למסקנה כי עיקר טענות הנתבעים אינן מבוססות דין.

אחריות להכנת תשתית — על הנתבעים

30. חוות דעת המומחה הייתה חד־משמעית: האחריות להכנת תשתית לקרקע תופחת היא **של מזמין העבודה**, לא של מתקין הבריקה. אין לצפות ממתקין בריקה לבצע בדיקות קרקע, לנתח סוגי קרקע או להציע חלופות הנדסיות.

31. רומן לא טען כי הזמין בדיקת קרקע ולא התייעץ עם מהנדס תשתיות. משמעות הדבר היא כי הסיכון לתזוזות הקרקע היה עליו.

מקור הסדקים

32. מומחה בית המשפט קבע כי הסדקים נגרמו מתזוזות קרקע האופייניות לקרקע חרסיתית תופחת – לא מליקוי בפילוס, ולא משגיאה בביצוע.

33. על כן לא ניתן לייחס ללוקספול אחריות להופעת הסדקים.

מחדלי לוקספול

34. יחד עם זאת, הכשלים של לוקספול הם העובדה שהברכה אינה מפולסת כאמור בחוות דעת המומחה, וכי לא מסרה את הוראות היצרן בזמן אמת וספק אם היו בידיה. כמו כן היתה לה תקשורת לא מיטבית עם הנתבעים.

35. כשלים אלה אינם מייצרים אחריות לנזק הספציפי של הופעת הסדקים, אך הם כן יוצרים עוגמת נפש ומעידים על ביצוע לא מוקפד.

השימוש בברכה במשך שלושה חודשים

36. עולה מפרשת ההוכחות כי התובעים השתמשו בברכה תקופה ארוכה טרם התגלו הסדקים. עובדה זו מחלישה את הטענה כי הברכה הותקנה מלכתחילה באופן לא תקין.

מניעת זכות בדיקה

37. הנתבעים סירבו לאפשר ללוקספול לבדוק את הברכה במועד גילוי הסדקים. זוהי נקודה קריטית: ללא בדיקה בזמן אמת, לא ניתן היה לתובעת לאתר את מקור הבעיה, להציע תיקון או להגן על עצמה ראייתית.

38. התנהלות בה צד מונע מהצד השני את האפשרות לתקן ליקוי – ולאחר מכן תובע אותו על אותו ליקוי - אינה תואמת את סטנדרט ההתנהלות הראוי.

סכום הפיצוי הראוי

39. בצד כל אלה, שוכנעתי כי לנתבעים נגרמה עוגמת נפש כתוצאה מהתנהלות התובעת, וכי נגרמו להם נזקים מסוימים בשטח. מאידך, לא הוכח נזק משמעותי בפועל כתוצאה ממעשי התובעת.

40. לפיכך, הפיצוי ההוגן, המאוזן והמידתי שמצאתי לפסוק – הוא **8,000 ש"ח**.

41. משמע: התביעה שכנגד מתקבלת בחלקה הקטן בלבד.

דין והכרעה – תביעת לוקספול בגין לשון הרע

42. התביעה העיקרית של לוקספול מתמקדת בפרסומים שביצעה רימה ברשת הפייסבוק בתאריכים 23-24 בנובמבר 2020.

43. המסגרת הנורמטיבית היא הקריטריונים הקבועים בחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965, ובפסיקה המנחה, במיוחד רע"א 2015/15 פלבסקי נ' מקור הפורמייקה בע"מ.

מהות הפרסום

44. בפוסט הראשון נרשם:

45.

46.

47. רימה כתבה בפוסט כי אינה יכולה לציין את שם החברה עקב כללי הקבוצה. למרות זאת, בתגובות פומביות לחלוטין כתבה פעמיים את השם "לוקספול".

48. בפוסט השני, ביום שלמחרת, פתחה את דבריה במילים: **"חברת לוקספול" #** (האשטאג) וסיימה: **"#לוקספול"** (גם פה האשטאג)

49. בפוסט עצמו נרשם -

אני רוצה להזהיר אנשים מהחברה הנ"ל ובנושא דיבה כל מה שכתבתי פה מגובה ומתועד ואמת לאמיתה. אני מקווה שלכם זה לא יקרה אנא הזהרו ואתם חברת לוקספול אנשים רעים. מעולם לא נתקלת באנשים כאלו חברים מצהירה בכם (צ"ל מפצירה כנראה - ל.א.) אל תפנו לחברה הנ"ל אל תאכזבו את הילדים שלכם.

50. וכן פרסמה פוסט בעמוד העסקי של החברה עצמה. כמו כן ענתה תחת הפוסט הראשון למספר שואלים (נאור חג'בי ומיכל סלית) כי הפרסום מתייחס ללוקספול.

51. רימה אף הודתה שפרסמה את שם התובעת - בתגובה לפוסט שואלת לוקספול בריכות שחייה את התובעת "מי משקר? אמרת שלא ציינת את השם שלנו ולו פעם אחת" והנתבעת עונה "לוקספול בריכות שחייה עליית עלי. בטעות נשכח".

52. מדובר בפרסום בפומבי, בקבוצות בעלות רלוונטיות ישירה לתחום עיסוק התובעת.

לשון הרע – האם מדובר בדברים הפוגעים בשם הטוב

53. האמירות כללו ייחוס של ביצוע עבודה רשלנית, גרימת נזק, סירוב לאחריות ותוצאות קשות. אלה ביטויים שברגיל יכולים לפגוע במוניטין עסקי של חברה.

דיני לשון הרע

54. סעיף 7א לחוק איסור לשון הרע מאפשר פיצוי ללא הוכחת נזק, ובפסיקה (רע"א 2015/15 פלבסקי נ' מקור הפורמייקה) נקבע מפורשות כי סעיף זה חל גם על תאגיד. עיון בסעיף 1 לחוק מבהיר כי "אדם" כולל "יחיד או תאגיד". תכלית הסעיף היא הרתעת מפרסמים, מתן פיצוי על פגיעה שקשה לכמתה ומניעת התפשטות מידע משמיץ באפיק ציבורי.

יישום הדין במקרה שלפניי

55. יש לבחון:

56. האם הדברים מהווים לשון הרע.

57. האם היו אמת בעת פרסומם (ראה דנ"א 2121/12 פלוני נ. ד"ר אילנה דיין אורבך סעיף 29).

58. האם היה אינטרס ציבורי בפרסומם.

59. בהתאם לסעיף 1 לחוק – די בכך שהפרסום עלול להשפיל אדם (ובכלל זה תאגיד) בעיני הבריות או לפגוע בעסקו.

האם הדברים היו אמת בעת פרסומם?

60. במועד הפרסום טרם נבדקה הברכה על ידי גורם מקצועי. הנתבעת מנעה מהתובעת לבצע בדיקה. טרם נקבע שמקור הסדקים הוא אחריות התובעת (ואכן נקבע לאחר מכן שאינו - כך מסר המומחה בתשובה לשאלות הבהרה: עלויות ביצוע תשתית אמורות ליפול בכל מקרה על מזמין העבודה ולא על הקבלן המבצע). התובעת אמורה לשאת בהוצאות של פיזור סומסום ופריסת יריעות הגנה ככל שכך יקבע יצרן הבריכות. בכל מקרה יעץ לקבל יעוץ הנדסי לגבי הנחת התשתית לבריכה.

61. גם אם הייתה הנתבעת מסתמכת על חוות הדעת של רועי רביבו, הרי זו נמסרה לה לאחר הפרסום. על כן לא הייתה למפרסמת זכות לומר בוודאות, באותה שעה, שהברכה הותקנה ברשלנות. כלומר – הפרסום לא נשען על תשתית עובדתית מספקת. **האם עומדת איפוא לנתבעת הגנת "אמת דיברתי?"** התשובה שלילית ברובה. ספק אם מה שנאמר בפרסום נוכח מה שנקבע בפסק הדין לגבי אחריות התובעת הינו מידתי. גם לעניין תום הלב קיימת משמעות לכך שהנתבעת

מנעה מהתובעת לבדוק את הברירה לפני שבצעה את הפרסום שכן מניעת בדיקה מצד הנתבעת מונעת את יכולתה של התובעת להתגונן, ומבטלת טענה של "תום לב". מי שלא מאפשר בירור – אינו יכול לטעון להגנת אמת או לתום לב.

הלכת פלבסקי - יישום

62. בהלכת פלבסקי נקבע כי תאגיד זכאי לפיצוי ללא הוכחת נזק. סעיף 7א מאפשר פיצוי של עד 50,000 ש"ח גם ללא הוכחת הפסד עסקי.

63. במקרה שלפניי קיימת לתובעת פגיעה תדמיתית. יש השפעה על לקוחות פוטנציאליים (תגובתה של האדריכלית אילנית לוי ממחישה זאת). אך יש גם אשם תורם של התובעת בהתנהלות בלתי מדויקת מול הנתבעת. והפרסום נבע גם מעומס רגשי ומקושי ממשי שחוותה הנתבעת.

סכום הפיצוי הראוי

64. בחינת מכלול השיקולים מוליכה למסקנה כי יש לפסוק פיצוי **לא גבוה**.

65. לפיכך, אני קובעת כי הנתבעת תשלם לתובעת **8,000 ש"ח**.

66. המאזן הכולל – שני הצדדים תרמו לסכסוך

67. בשקלול כל הממצאים:

68. הפתרון המידתי בעיני – והמשקף את המציאות העובדתית – הוא קבלת שתי התביעות בסכום זהה ומתון.

סוף דבר

69. **תביעת לוקספול מתקבלת**. הנתבעת תשלם לתובעת **8,000 ש"ח**.

70. **התביעה שכנגד מתקבלת**. התובעת תשלם לנתבעים **8,000 ש"ח**.

71. הסכומים מתקזזים זה בזה, ואין חיוב ממשי.

72. **כל צד יישא בהוצאותיו**.

ניתן היום, ב' כסלו תשפ"ו, 22 נובמבר 2025, בהעדר

הצדדים.

עמוד 9

JUDGMENTS.ORG.IL

מאגר פסקי הדין המוביל בישראל